

הבוקר עליתי לירושלים. חזמתי את ווייץ. הנסית לי שענין קבית
קרע האסיר סודר וניתנה כבר הוראה לנחמני לקנות את הקרקע.

בדבר המספר הנשבת אין ידיעות. זסלני לא ראה את ריססי, כי הוא
נסע לחיפה. קיש נפגש בחיפה עם קולונל אדווארט, שגילה רצון טוב, אולם
אמר לו שהענין הוא בידוי המפקד הראשי ויעץ אותו להפגש עם בארקר. יוסף
נפגש אתמול עם קינגסלי הית והבין שאין ברצון המספרה לנפח את הענין.
דעתי ודעת יוסף היתה שאין זה מן הראוי שבא-כוח דשמי של הסוכנות
יפגש עם המפקד בענין זה. החלטנו לבקש את קיש לבוא לירושלים לשם שיחה
עם בארקר.

כינתיים נתקבלה תשובה מבארקר על המכתב ששלחתי לו שלשום. מתשובתו
ראיתי שאי-ההבנה עוד לא פולקה לגמרי, ובארקר מסום מה התעלם מדברים ספורטי
מאמרני כמכתבנו על דבר נכוונתנו לתת אנשים להשלים גדודים אנגליים, והחלטנו
לשלוח כיר מכתב נוסף ולבער את סאריט אי-ההבנה.

הגיעו לידי גם הניסוקים שנשלחו על ידי המפקדה מה למצרים, וכנראה
גם ללונדון (א) נגד יחידה יהודית, (ב) נגד התנאי של שרות דק בארץ וסביבותיה.
הניסוקים נגד יחידה יהודית:

- א. במספרה הארצישראלית קיימות יחידות מעורבות. גם בחיל המסר שהוא
ערבי בעיקרו עובדים יהודים והסידור הזה הצליח.
 - ב. בשרות האקטיבי יש הכרח להעביר חיילים מגדוד לגדוד, ואי אפשר
לשריין את החיילים דווקא בגדוד מסוים.
 - ג. המפקד הראשי בארץ אינו יכול לקשור את המפקד הראשי במקום אחר,
והתחייבות שהוא יקח על עצמו לא תחול על המפקדים האחרים.
- הניסוקים נגד הגבלת השרות בשטח:
- א. ההתחייבות להגן על ארץ ישראל גוררת חובת שרות בכל העולם, כי
יתכן בתנאים ירועים להגן על ארץ-ישראל לא בסביבות הארץ אלא באיזה
מקום שהוא באירופה, באסריקה, או בכל מקום שהוא בעולם.

תחום חשרות תחייב בדיוקת הריקורדים של כל איש צבא בשעה
ו להעביר יחידה צבאית פתיאסר אחד לשני, והריקורדים האלה
היחידות.

ן צבאי לעבור מטסת אחד לשטח שני, אם יותר נוח להמציא בשטח

ים בכללם אינם חזקים וברובם אין מטס. הם בכל אופן סותרים
חטה האחרונה היו גדודים מונכלים בשני התנאים, גם בתנאי
י יחידות לאומיות, ולא סידרנו את הלגיון היהודי באמריקה עד
ת מצד משרד המלחמה בלונדון, שהמתנדבים היהודים מאמריקה
בגדודים יהודים וישראלים לחזית הארצישראלית.
